

Arrest

nr. 283 219 van 16 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn en op 4 mei 2022 België te zijn binnengekomen, dient op 6 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 16 juni 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 9 augustus 2022.

1.3. Op 26 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-

ontvankelijk wordt verklaard omdat verzoeker over een internationale beschermingsstatus beschikt in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Dit is de bestreden beslissing, die op 29 augustus 2022 aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim te zijn van Ibb. U werd geboren op 5 mei 1995 te Ibb. U behoort tot de stam Al Muradi. Na uw middelbaar onderwijs was u werkzaam in de kruidenierszaak van uw familie. U diende Jemen te verlaten omwille van vrees voor gedwongen rekrutering bij de milities. U bent in november 2019 legaal met uw eigen paspoort naar Maleisië gereisd waar u vier maanden verbleef om vervolgens door te reizen naar Iran alwaar u uw paspoort bent verloren. U bent vervolgens illegaal doorgereisd via Turkije naar Griekenland waar u op 1 december 2019 op het eiland Leros een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U verbleef in een caravan waar u in totaal met 8 personen moest slapen op een oppervlakte van ongeveer vier vierkante meter. Jullie gaven aan als moslim bepaald voedsel niet te kunnen eten doch er werd jullie meegedeeld dat er niets anders voorhanden was. Verder kregen jullie geen taallessen en voelden jullie er zich niet veilig. Op 24 juni 2020 kreeg u internationale bescherming in Griekenland hierna reisde u door naar Athene maar na een paar maanden kreeg u geen leefloon meer. U verbleef bij een Jemeniet genaamd Mazen. Hij huurde een woning en werkte in een olijfgaard. U betaalde hem 100 euro per maand en dit gedurende een jaar. Hierna vertrok hij naar Groot-Brittannië. U ging hierna bij iemand anders inwonen, genaamd S(...). In 2021 zou u uw reisdocument ontvangen hebben. In Athene was u tevergeefs op zoek naar werk als chef kok gespecialiseerd in de Jemenitische keuken. U vond geen werk omdat de meeste restaurants de Syrische, Libanese of Palestijnse keuken serveren. U heeft getracht om een eigen zaak te starten, maar dit was het sop de kool niet waard gezien u geen zakenpartner vond. Begin 2022 leerde u via sociale media een Somalisch meisje, genaamd A., kennen. Zij verblijft in Finland bij haar ouders en studeert nog. Rond april 2022 was u van op het balkon van uw woonst bij S(...) getuige van een aanval door de maffia op een persoon. Daarna zouden ze naar boven zijn gekomen maar u heeft de deur niet geopend. U vernam later van de andere bewoners in het gebouw dat ze terug waren gekomen op zoek naar u en dit omdat er klacht tegen hen was ingediend waarna een van hun leden door de politie is aangehouden. U heeft getracht om een klacht in te dienen bij het politiebureau. Aan de deur stond een man waarmee u probeerde te communiceren in het Engels waarop hij 'no no' repliceerde. U had niet veel tijd en uit angst gevonden te worden, heeft u geld geleend van S(...) om Griekenland te verlaten. U verbleef ondergedoken bij een vriend H. en dit tot wanneer u een vliegtuigticket had geregeld. U bent op 4 mei 2022 samen met een vriend via Hongarije naar Duitsland gereisd waar u een week verbleef. Uw vriend bleef in Duitsland terwijl u naar België bent doorgereisd omdat dit uw einddoel was.

Op 6 mei 2022 werd uw verzoek om internationale bescherming door de bevoegde Belgische instantie geregistreerd. U wilt niet terugkeren naar Griekenland omwille van het incident met de maffia.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie neer van de eerste pagina uit uw verlopen Jemenitisch paspoort. Uw Griekse verblijfsvergunning en uw reispas heeft u vernietigd uit schrik terug naar Griekenland te worden gestuurd.

Op 13 juni 2022 bent u telefonisch verloofd met A.M.A.S.. Jullie zijn van plan te huwen na haar studies. U wil echter niet in Finland wonen omdat het daar koud en depressief is en er een hoog percentage zelfmoord is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result dd. 06/05/2022 en Eurodac Marked Hit dd. 09/05/2022 en Verklaringen dd. 14/06/2022 punt 23 p. 10 en CGVS p. 5), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de

vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar ten eerste uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – i.e. gebrekkige voorzieningen inzake hygiëne, voeding, taallessen en veiligheid in uw opvangcentrum in Leros (CGVS, p. 5), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar u verder stelt als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland ongewild getuige te zijn geweest van een afrekening binnen het maffia milieu waarna u werd gevisieerd en u laat uitschijnen dat u in de nasleep daarvan geen politionele steun ontving (CGVS pp. 7 t/m 9), merkt het CGVS op dat uw verklaringen hierover niet kunnen overtuigen.

Zo stelt u dat de maffia u een tijdje later begonnen te zoeken omdat er klacht was ingediend. De politie had een aantal van hen opgepakt en de anderen dachten dat u degene was die klacht tegen hen had ingediend (CGVS, p. 8). Logischerwijze gepolst hoe u wist dat er klacht was ingediend en in navolging daarvan leden waren opgepakt, werpt u op dat u dit vernam van de burens en dat zij u gewaarschuwd hadden om niet terug te komen naar de woning omdat ze u overal zochten (CGVS, p. 8). Het is hoogst merkwaardig dat dergelijke confidentiële informatie, namelijk het feit dat er een klacht was ingediend en ten gevolge hiervan leden waren opgepakt, 'de burens' ter ore zou zijn gekomen. Het ongeloofwaardig karakter van dit element blijkt voorts uit het feit dat u dit cruciaal gegeven niet heeft aangehaald bij de DVZ (zie CGVS Vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Hiermee geconfronteerd stelt u de retorische vraag waarom ze u wel komen zoeken, ze wilden u omdat er klacht was ingediend tegen hen en hun kameraad gearresteerd werd (CGVS, p. 8). U voegt er nog aan toe dat u dit wel degelijk heeft gezegd maar de bediende het misschien niet heeft genoteerd (CGVS, p. 8). Wat betreft uw eerste argument dient te worden geconcludeerd dat dit nog steeds geen antwoord biedt op hoe de burens op de hoogte waren gekomen van deze interne politionele informatie, zijnde een klachtindiening. Het hoeft geen betoog dat dergelijke procedure niet zomaar openbaar wordt gemaakt. Al evenmin is de veronderstelling dat de maffia dit aan de burens zouden gezegd hebben aannemelijk. Wat betreft het feit dat dit niet genoteerd werd bij DVZ dient te worden opgemerkt dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven geen opmerkingen te hebben over het interview op de DVZ (CGVS, p. 2). Deze toevoeging aan uw relaas is dan ook ongeloofwaardig.

Ook uw verdere verklaringen aangaande dit gegeven ondermijnen uw geloofwaardigheid. Zo is het opmerkelijk dat wanneer er u gevraagd werd of u een klacht heeft ingediend -nadat u vernam door de maffia te worden gezocht- u vaag antwoordt 'neen, ze ontvangen je niet, ze smijten je gewoon buiten' (CGVS, p. 8). Gepeild naar deze redenering van uwentwege antwoordt u opnieuw vaag dat ze zo zijn en dat u geprobeerd heeft om klacht in te dienen maar dat het niets opbrengt (CGVS, p. 8). Gepolst waar u klacht heeft ingediend, antwoordt u nog al vaag 'gewoon politiebureau' (CGVS, p. 8). U voegt er nog aan toe dat de man aan de deur 'no no' zei toen u in het Engels met hem probeerde te communiceren. U geeft aan dat hij echter geen Engels begreep en daarenboven had u weinig tijd en was u bang dat ze u zouden vinden. U heeft van uw vriend S(...) geld geleend om te kunnen vertrekken (CGVS, p. 8). Geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ geen enkele allusie heeft gemaakt op uw poging om een klacht in te dienen, antwoordt u geheel laconiek dat er u daar niet naar gevraagd werd en u de kans niet kreeg om uitgebreid te vertellen (CGVS, p. 9 en zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5). Het hoeft geen betoog dat dergelijk cruciaal element door uzelf spontaan dient te worden aangereikt. Daarenboven heeft u aan het begin van het persoonlijk onderhoud aangegeven dat u alles gezegd heeft aangaande waarom

u weg bent gegaan uit Griekenland (CGVS, p. 2). Uit dit alles dient te worden geconcludeerd dat de reden van uw onmiddellijke vluchtaanleiding uit Griekenland ongeloofwaardig is (CGVS, p.7). Met andere woorden heeft u geen argumenten waarom u niet in Griekenland bent gebleven aangezien uzelf verklaart dat zonder dit voorval u in Griekenland zou zijn gebleven (CGVS, pp. 7 en 9).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en onderwijs, (CGVS, pp. 5 t/m 7) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Concreet blijkt uit uw verklaringen dat u na de toekenning van uw status gedurende twee jaar op twee privé adressen in Athene heeft gewoond (CGVS pp. 5-6). U betaalde gedurende één jaar 100 euro huur per maand aan uw vriend Mazen (CGVS, p. 6). Gepeild hoe het komt dat Mazen wel een onderdak had, werpt u op dat hij daar al lang is, hij een woning huurde en dat hij werkte in een olijfgaard (CGVS, p. 6). Uzelf heeft gedurende die twee jaar dat u in Athene verbleef geprobeerd een eigen zaak te openen alsook probeerde u via een werkgever te werken doch dit is niet gelukt en tot slot kon u ook geen adres regelen in Athene (CGVS, p. 5). Gepolst hoe u een eigen zaak wilde openen, geeft u aan dat u als chef-kok zou werken en het idee had een partner te vinden die de financiële kant op zich zou nemen (CGVS, p. 6). Logischerwijze gepeild of u geen werk heeft gezocht in de talrijke restaurants in Athene geeft u het excuus dat u gespecialiseerd bent in de Jemenitische kookkunst en u daar geen kans had op werk (CGVS, p. 6). Verder gepolst of u op zijn minst niet geprobeerd heeft om als kok in een restaurant te werken, beweert u dat dit niet kon omdat het allemaal Syrische, Libanese en Palestijnse restaurants zijn en dat hetgeen u kan klaarmaken bij hen niet geserveerd wordt (CGVS, p. 6). Verder gepeild of u in andere branches werk heeft gezocht, geeft u aan te hebben gezocht naar werk in olijfgaarden maar dat dit u niet zou zijn gelukt omdat u geen adres had (CGVS, p. 6). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat uw vriend Mazen die in een olijfgaard werkt wel een woning heeft kunnen huren (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u dan gedurende die twee jaar in Athene gedaan heeft, antwoordt u geheel laconiek dat u niets belangrijks deed, gewoon zitten met andere jongeren en dit omdat er geen toegang is tot medische zorg, geen onderwijs, geen taallessen en dus konden jullie niets doen. U probeerde via organisaties die reeds mensen in uw gebouw hadden geholpen uit deze impasse te geraken, maar u moest maanden wachten op een interview zonder iets van hen te krijgen (CGVS, pp. 6-7). Gevraagd hoe u in Athene naar taallessen zocht, blijft u opnieuw vaag en verwijst u naar organisaties waarvan u de namen niet kent, u zou uw naam in het centrum hebben opgegeven zodat ze u voor taallessen zouden inschrijven (CGVS, p. 7). U verwijst hiervoor naar de procedure zoals deze hier in België in het opvangcentrum wordt gehanteerd (CGVS, p. 7). Gewezen op het feit dat men ook in België na het verkrijgen van een status zelf stappen moet nemen om werk te zoeken en les te volgen, vergoelikt u dit door te stellen dat ze 'daar' (Griekenland) geen steun bieden, geen hulp, geen leefloon dus hoe zou men daar dan de taal kunnen leren, werken en leven (CGVS, p. 7). Gewezen op het feit dat uw vriend Mazen wel werk heeft gevonden alsook onderdak werpt u op dat hij nu in het Verenigd Koninkrijk is omdat het leven moeilijk is in Griekenland en dat u, als u de mogelijkheid had naar het Verenigd Koninkrijk te gaan, dat ook gedaan had (CGVS, p. 7). Dit alles doet vermoeden dat u nooit de intentie hebt gehad om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland (CGVS, p. 7).

Met betrekking tot uw medische problematiek, u stelt aan eczeem te lijden, waaromtrent u niet concreet aantoonst dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn

dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure. In dit kader dient bovendien aangestipt dat u in Griekenland wel degelijk een tegemoetkoming kreeg in uw medische kosten daar u verklaart dat u de zalf die u bij de apotheek bent gaan ophalen, zijnde CANESTEN, voor het bedrag van 2 euro kon aanschaffen (CGVS, p. 4). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze zalf veel meer dan 2 euro kost. Gewezen op het gegeven dat u in dat geval wel degelijk een tegemoetkoming kreeg voor medische kosten, antwoordt u dat u geen medische verzekering had en dat de dokter in het centrum u geen afspraak wilde geven (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat deze zalf normaal duurder is, wijzigt u plots uw verklaring door te stellen dat u het niet weet en dat het misschien duurder was, misschien 9 euro en bevestigt u dat het geen goedkope zalf is (CGVS, p. 4).

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigden van internationale bescherming, zoals u, in Griekenland het slachtoffer worden van racisme of waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (CGVS, p. 9), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog het volgende op te merken :Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Uw document, een kopie van de eerste pagina uit uw verlopen Jemenitisch paspoort, kan geen licht werpen op voorgaande appreciatie. Dit paspoort ondersteunt uw verklaringen over uw persoonsgegevens en reisweg, elementen die het CGVS op zich niet betwist in onderhavige beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend in Griekenland en u aldus niet mag worden teruggeleid naar Jemen."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 57/6, §3, alinea 1 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 26, 27, 29 en 30 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht.

In hoofddorde betoogt verzoeker dat de beslissing buiten termijn werd genomen en daardoor rechtsongeldig is. Hij legt uit dat hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 6 mei 2022, het verzoek op 16 juli 2022 aan de commissaris-generaal werd overgemaakt en de beslissing pas genomen werd op 26 augustus 2022, terwijl die ten laatste genomen diende te worden op 7 juli 2022.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat hij wel degelijk procedurele noden heeft. Hij meent dat zijn rechten in Griekenland niet gerespecteerd werden waardoor hij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie is terechtgekomen en dat hij geen afdoende bescherming heeft gekregen van de Griekse autoriteiten tegen de maffia. Hij wijst erop dat hij verklaard heeft dat hij, nadat hij de internationale bescherming verkreeg, tewerkgesteld was in de olijfpruik, dat hij geen halal voedsel kreeg en dat hij met acht personen in een caravan moest leven en slapen en dat de medische behandeling voor zijn eczeem er ontoereikend was, nu in België de dokter een schimmelinfectiediagnose heeft gesteld. Hij benadrukt dat hij geen toegang had tot werk, onderwijs, sociale voorzieningen, tot een medische verzekering en tot de gezondheidszorg in tegenstelling tot de Griekse onderdanen. Hij herhaalt dat hij in Griekenland de verkeerde medische zorgen verkreeg nu zijn eczeem eigenlijk een schimmelinfectie bleek te zijn, te wijten aan onhygiënische leefomstandigheden in Griekenland. Verder kaart hij de algemene publieke vreemdelingenafkeer in Griekenland aan. Vervolgens zou hij geen overheidsbescherming hebben gekregen toen hij bedreigd werd door de maffia.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken gevoegd.

4. De beoordeling ten gronde

4.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit informatie uit het administratief dossier, en meer bepaald de Eurodac Search Result en Eurodac Marked Hit (AD CGVS, landeninformatie, Eurodac Search Result d.d. 06/05/2022, Eurodac Marked Hit d.d. 09/05/2022) blijkt inderdaad dat verzoeker op 2 december 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland en dat hij er op 24 juni 2020 de internationale beschermingsstatus werd toegekend. Verzoeker betwist niet dat hij over een internationale beschermingsstatus beschikt.

In casu wordt dan ook vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land.

4.2. Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 84-85 e.v.).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). Zulke weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90 e.v.).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens in de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Met betrekking tot de vraag of de verzoeker elementen heeft aangebracht om aan te tonen dat hij in de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling, stelt de Raad het volgende vast.

4.3. Verzoeker meent vooreerst dat hij procedurele noden heeft, maar laat na deze te preciseren. Hij geeft op geen enkele wijze weer welke bijzondere procedurele noden hij dan wel zou hebben gehad die bovendien veronachtzaamd zouden zijn geweest bij het doorlopen van zijn asielprocedure.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ geen melding maakte van bijzondere procedurele noden (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). M.b.t. zijn medische situatie verklaarde hij eczema te hebben (AD CGVS, vragenlijst, punt 5; Verklaring DVZ, punt 29). Ter staving van zijn beschermingsverzoek legde verzoeker enkel een kopij van zijn Jemenitisch paspoort voor (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1) doch geen enkele medische stukken.

Verder ontwaart de Raad in de notities van het persoonlijk onderhoud geen enkele elementen op basis waarvan nog maar een indicatie kan worden afgeleid dat verzoeker niet in staat was de hem gestelde vragen te beantwoorden. Evenmin blijkt dat zijn raadsman, tevens aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud, zich bij aanvang heeft verzet tegen het plaatsvinden ervan. Op de vraag of het interview bij de DVZ goed is verlopen, antwoordde verzoeker bevestigend (CGVS verhoor, p. 2). Na afloop van het persoonlijk onderhoud heeft verzoekers raadsman geen enkele opmerkingen geuit omtrent het verloop ervan (CGVS verhoor, p. 10).

Verzoeker brengt bij het verzoekschrift evenmin concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn cognitieve vermogens in die mate zijn aangetast dat hij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure. Er zijn geen enkele elementen voorhanden om aan te tonen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS daadwerkelijk niet of onvoldoende bij machte was om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale

bescherming. Nergens wordt *in concreto* en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate eventuele problemen van verzoeker een deelname aan de procedure internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud zouden verhinderen of bemoeilijken. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook niet aan dat hij niet in staat zou zijn geweest om aanspraak te kunnen maken op zijn rechten of te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de procedure en dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met bijzondere procedurele noden in zijn hoofde.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de volgende motieven bij: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

4.4. Vervolgens herhaalt verzoeker in het verzoekschrift slechts datgene wat hij heeft uiteengezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo herhaalt hij dat zijn rechten in Griekenland niet gerespecteerd werden waardoor hij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie is terechtgekomen en dat hij geen afdoende bescherming heeft gekregen van de Griekse autoriteiten voor zijn problemen met de maffia. Hij wijst erop dat hij verklaard heeft dat hij, nadat hij de internationale bescherming verkreeg, tewerkgesteld was in de olijfoluk, dat hij geen halal voedsel kreeg en dat hij met acht personen in een caravan moest leven en slapen en dat medische behandeling in Griekenland ontoereikend was te meer nu er de verkeerde diagnose werd gesteld. Hij benadrukt dat hij geen toegang had tot werk, onderwijs, sociale voorzieningen, tot een medische verzekering en tot de gezondheidszorg en dit in tegenstelling tot Griekse onderdanen. Hij wijst erop dat zijn eczeem een schimmelinfectie bleek te zijn, te wijten aan onhygiënische leefomstandigheden in Griekenland. Daarenboven kaart hij de algemene publieke vreemdelingenafkeer in Griekenland aan. Tenslotte meent hij dat hij geen overheidsbescherming heeft gekregen toen hij bedreigd werd door de maffia.

De Raad merkt dienaangaande vooreerst op dat verzoeker geen enkele objectieve informatie voorlegt die erop wijst dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Evenmin ligt er enige informatie voor die zou toelaten om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Het voorgaande neemt niet weg dat sprake is een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker zijn beschermingsverzoek te beoordelen, waarbij het aan hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Door in het verzoekschrift datgene te herhalen wat hij verklaard heeft in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming bij de commissaris-generaal, is verzoeker niet in staat de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen, zoals verder *infra* wordt aangetoond.

Verzoekers uiteenzetting is geenszins voldoende om aan te tonen dat zijn persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim

e.a./Duitsland), waardoor zijn situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond, waartoe verzoeker echter in gebreke blijft zoals in de bestreden beslissing werd vastgesteld. Verzoeker brengt geen concrete en valabele elementen of argumenten bij die desbetreffende concrete vaststellingen aangaande zijn persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in een ander daglicht kunnen stellen.

Waar hij stelt dat de verkeerde medische diagnose werd gesteld nu hij geen eczeem heeft maar wel een schimmelinfectie die hij zou hebben opgelopen door het gebrek aan hygiëne in Griekenland, kan de Raad slechts vaststellen dat enerzijds niet aangetoond wordt dat er sprake is van een medische fout en anderzijds nog minder dat hij hierdoor terecht zou zijn gekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien komt verzoeker niet verder dan loutere beweringen en dient te worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk medische zorgen heeft verkregen in Griekenland nu hij verklaarde dat hij een zalf (Canesten) gebruikt die hij reeds in Griekenland had gekregen (CGVS verhoor, p. 4). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij die zalf kon verkrijgen in de apotheek en dat hij daarvoor een lagere prijs betaalde (CGVS verhoor, p. 4). Dat verzoeker aldus geen toegang zou hebben gehad tot medische zorgen, blijkt allerminst. De Raad herhaalt dat verzoeker geen enkele medische attesten neerlegt ter onderbouwing van zijn blote beweringen omtrent zijn gezondheidssituatie. Op geen enkele wijze kan worden vastgesteld dat de vermeende opgelopen schimmelinfectie, waarvan verzoeker aldus geen enkele bewijs voorlegt, te wijten zou zijn aan opzettelijke gedragingen in hoofde van de Griekse autoriteiten. Verzoeker slaagt er niet in volgende motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, te weerleggen: *“Met betrekking tot uw medische problematiek, u stelt aan eczeem te lijden, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure. In dit kader dient bovendien aangestipt dat u in Griekenland wel degelijk een tegemoetkoming kreeg in uw medische kosten daar u verklaart dat u de zalf die u bij de apotheek bent gaan ophalen, zijnde CANESTEN, voor het bedrag van 2 euro kon aanschaffen (CGVS, p. 4). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat deze zalf veel meer dan 2 euro kost. Gewezen op het gegeven dat u in dat geval wel degelijk een tegemoetkoming kreeg voor medische kosten, antwoordt u dat u geen medische verzekering had en dat de dokter in het centrum u geen afspraak wilde geven (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat deze zalf normaal duurder is, wijzigt u plots uw verklaring door te stellen dat u het niet weet en dat het misschien duurder was, misschien 9 euro en bevestigt u dat het geen goedkope zalf is (CGVS, p. 4).”*

Waar hij in zijn verzoekschrift plots opwerpt dat hij tewerkgesteld was in de olijfpluk, stemt dit geenszins overeen met de verklaringen afgelegd tijdens zijn verhoor bij het CGVS, waar hij verklaarde dat zijn vriend M., bij wie hij mocht verblijven, werkte in een olijfgaard (CGVS verhoor, p. 5-6). Dat hij geen afdoende bescherming heeft gekregen van de Griekse autoriteiten tegen de maffia, maakt hij wederom niet aannemelijk. Verzoeker betwist vooreerst niet dat hij bij de DVZ geen melding heeft gemaakt van zijn problemen met de maffia. Zo antwoordde hij immers telkens “neen”, toen hij bij de DVZ gevraagd werd of hij nog problemen heeft gekend in Griekenland met medeburgers of met de autoriteiten en of hij nog problemen heeft gekend van algemene aard. Dat hij geen melding heeft gemaakt van zijn vermeende problemen met de maffia, terwijl uit zijn persoonlijk onderhoud nochtans blijkt dat dit de reden vormde waarom hij Griekenland heeft verlaten, (CGVS verhoor, p. 7) *“Ik had probleem in GR en daarom moest ik het land verlaten anders was ik daar gebleven”*, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoeker slaag er niet in de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, die de Raad pertinent en draagkrachtig acht, te weerleggen, waardoor zij integraal worden overgenomen: *“Waar u verder stelt als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland ongewild getuige te zijn geweest van een afrekening binnen het maffia milieu waarna u werd gevisieerd en u laat uitschijnen dat u in de nasleep daarvan geen politionele steun ontving (CGVS pp. 7 t/m 9), merkt het CGVS op dat uw verklaringen hierover niet kunnen overtuigen.*

Zo stelt u dat de maffia u een tijdje later begonnen te zoeken omdat er klacht was ingediend. De politie had een aantal van hen opgepakt en de anderen dachten dat u degene was die klacht tegen hen had ingediend (CGVS, p. 8). Logischerwijze gepolst hoe u wist dat er klacht was ingediend en in navolging daarvan leden waren opgepakt, werpt u op dat u dit vernam van de burens en dat zij u gewaarschuwd

hadden om niet terug te komen naar de woning omdat ze u overal zochten (CGVS, p. 8). Het is hoogst merkwaardig dat dergelijke confidentiële informatie, namelijk het feit dat er een klacht was ingediend en ten gevolge hiervan leden waren opgepakt, 'de burens' ter ore zou zijn gekomen. Het ongeloofwaardig karakter van dit element blijkt voorts uit het feit dat u dit cruciaal gegeven niet heeft aangehaald bij de DVZ (zie CGVS Vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Hiermee geconfronteerd stelt u de retorische vraag waarom ze u wel komen zoeken, ze wilden u omdat er klacht was ingediend tegen hen en hun kameraad gearresteerd werd (CGVS, p. 8). U voegt er nog aan toe dat u dit wel degelijk heeft gezegd maar de bediende het misschien niet heeft genoteerd (CGVS, p. 8). Wat betreft uw eerste argument dient te worden geconcludeerd dat dit nog steeds geen antwoord biedt op hoe de burens op de hoogte waren gekomen van deze interne politionele informatie, zijnde een klachtindiening. Het hoeft geen betoog dat dergelijke procedure niet zomaar openbaar wordt gemaakt. Al evenmin is de veronderstelling dat de maffia dit aan de burens zouden gezegd hebben aannemelijk. Wat betreft het feit dat dit niet genoteerd werd bij DVZ dient te worden opgemerkt dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven geen opmerkingen te hebben over het interview op de DVZ (CGVS, p. 2). Deze toevoeging aan uw relaas is dan ook ongeloofwaardig.

Ook uw verdere verklaringen aangaande dit gegeven ondermijnen uw geloofwaardigheid. Zo is het opmerkelijk dat wanneer er u gevraagd werd of u een klacht heeft ingediend -nadat u vernam door de maffia te worden gezocht- u vaag antwoordt 'neen, ze ontvangen je niet, ze smijten je gewoon buiten' (CGVS, p. 8). Gepeild naar deze redenering van uwentwege antwoordt u opnieuw vaag dat ze zo zijn en dat u geprobeerd heeft om klacht in te dienen maar dat het niets opbrengt (CGVS, p. 8). Gepolst waar u klacht heeft ingediend, antwoordt u nog al vaag 'gewoon politiebureau' (CGVS, p. 8). U voegt er nog aan toe dat de man aan de deur 'no no' zei toen u in het Engels met hem probeerde te communiceren. U geeft aan dat hij echter geen Engels begreep en daarenboven had u weinig tijd en was u bang dat ze u zouden vinden. U heeft van uw vriend S(...) geld geleend om te kunnen vertrekken (CGVS, p. 8). Geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ geen enkele allusie heeft gemaakt op uw poging om een klacht in te dienen, antwoordt u geheel laconiek dat er u daar niet naar gevraagd werd en u de kans niet kreeg om uitgebreid te vertellen (CGVS, p. 9 en zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5). Het hoeft geen betoog dat dergelijk cruciaal element door uzelf spontaan dient te worden aangereikt. Daarenboven heeft u aan het begin van het persoonlijk onderhoud aangegeven dat u alles gezegd heeft aangaande waarom u weg bent gegaan uit Griekenland (CGVS, p. 2). Uit dit alles dient te worden geconcludeerd dat de reden van uw onmiddellijke vluchtaanleiding uit Griekenland ongeloofwaardig is (CGVS, p. 7). Met andere woorden heeft u geen argumenten waarom u niet in Griekenland bent gebleven aangezien uzelf verklaart dat zonder dit voorval u in Griekenland zou zijn gebleven (CGVS, pp. 7 en 9)."

Waar hij in het verzoekschrift vervolgens opnieuw aankaart dat hij er geen halal voedsel kreeg, hij met acht personen in een caravan moest leven en slapen, hij geen toegang had tot werk, onderwijs, sociale voorzieningen, tot een medische verzekering en tot de gezondheidszorg, stelt de Raad vast dat verzoeker niet verder komt dan het uiten van louter blote beweringen. Verzoeker doet met voorgaand betoog hoegenaamd geen afbreuk aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, die luiden als volgt en door de Raad, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal worden overgenomen: "Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Concreet blijkt uit uw verklaringen dat u na de toekenning van uw status gedurende twee jaar op twee privé adressen in Athene heeft gewoond (CGVS pp. 5-6). U betaalde gedurende één jaar 100 euro huur per maand aan uw vriend Mazen (CGVS, p. 6). Gepeild hoe het komt dat Mazen wel een onderdak had, werpt u op dat hij daar al lang is, hij een woning huurde en dat hij werkte in een olijfgaard (CGVS, p. 6). Uzelf heeft gedurende die twee jaar dat u in Athene verbleef geprobeerd een eigen zaak te openen alsook probeerde u via een werkgever te werken doch dit is niet gelukt en tot slot kon u ook geen adres regelen in Athene (CGVS, p. 5). Gepolst hoe u een eigen zaak wilde openen, geeft u aan dat u als chef-kok zou werken en het idee had een partner te vinden die de financiële kant op zich zou nemen (CGVS, p. 6). Logischerwijze gepeild of u geen werk heeft gezocht in de talrijke restaurants in Athene geeft u het excuus dat u gespecialiseerd bent in de Jemenitische kookkunst en u daar geen kans had op werk (CGVS, p. 6). Verder gepolst of u op zijn minst niet geprobeerd heeft om als kok in een restaurant te werken, beweert u dat dit niet kon omdat het allemaal Syrische, Libanese en Palestijnse restaurants zijn en dat hetgeen u kan klaarmaken bij hen niet geserveerd wordt (CGVS, p. 6). Verder gepeild of u in andere branches werk heeft gezocht, geeft u aan te hebben gezocht naar werk in olijfgaarden maar dat dit u niet zou zijn gelukt omdat u geen adres had (CGVS, p. 6). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat uw vriend Mazen die

in een olijfgaard werkt wel een woning heeft kunnen huren (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u dan gedurende die twee jaar in Athene gedaan heeft, antwoordt u geheel laconiek dat u niets belangrijks deed, gewoon zitten met andere jongeren en dit omdat er geen toegang is tot medische zorg, geen onderwijs, geen taallessen en dus konden jullie niets doen. U probeerde via organisaties die reeds mensen in uw gebouw hadden geholpen uit deze impasse te geraken, maar u moest maanden wachten op een interview zonder iets van hen te krijgen (CGVS, pp. 6-7). Gevraagd hoe u in Athene naar taallessen zocht, blijft u opnieuw vaag en verwijst u naar organisaties waarvan u de namen niet kent, u zou uw naam in het centrum hebben opgegeven zodat ze u voor taallessen zouden inschrijven (CGVS, p. 7). U verwijst hiervoor naar de procedure zoals deze hier in België in het opvangcentrum wordt gehanteerd (CGVS, p. 7). Gewezen op het feit dat men ook in België na het verkrijgen van een status zelf stappen moet nemen om werk te zoeken en les te volgen, vergoelijkt u dit door te stellen dat ze 'daar' (Griekenland) geen steun bieden, geen hulp, geen leefloon dus hoe zou men daar dan de taal kunnen leren, werken en leven (CGVS, p. 7). Gewezen op het feit dat uw vriend Mazen wel werk heeft gevonden alsook onderdak werpt u op dat hij nu in het Verenigd Koninkrijk is omdat het leven moeilijk is in Griekenland en dat u, als u de mogelijkheid had naar het Verenigd Koninkrijk te gaan, dat ook gedaan had (CGVS, p. 7). Dit alles doet vermoeden dat u nooit de intentie hebt gehad om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland (CGVS, p. 7). Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

En:

"Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming, zoals u, in Griekenland het slachtoffer worden van racisme of waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (CGVS, p. 9), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer."

Gelet op wat voorafgaat oordeelt de Raad dat verzoeker er met zijn herhalingen van de reeds afgelegde verklaringen, het volharden in zijn reeds beoordeelde beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal in het verzoekschrift niet in slaagt om de vaststellingen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

4.5. Waar verzoeker laat gelden dat de commissaris-generaal niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen en hieruit afleidt dat de commissaris-generaal geen toepassing meer kon of mocht maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van diezelfde wet, wijst de Raad er vooreerst op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren in tegenstelling tot wat verzoeker beweert. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109). Een schending van artikel 57/6, §3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

4.6. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

4.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de commissaris-generaal, door te besluiten dat zijn in België ingediende verzoek om internationale bescherming onontvankelijk is, artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet heeft geschonden. Een schending van de overige aangevoerde bepalingen en beginselen blijkt evenmin.

4.8. Verzoeker vraagt in het verzoekschrift nog de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO